

متن پرسش

«إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّئُ دِينٍ» [۲۷] جز ذاتی که مرا آفریده و به یقین او، هدایت‌م خواهد کرد «وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ» [۲۸] و کلمه‌ی توحید را حقیقتی ماندگار در نسل‌های پس از خویش قرار داد؛ امید است [مشرکان به سوی توحید] بازگردند آیا آفرینش مقدمه‌ی هدایت است؟! منظور هدایت تکوینی که شامل همه موجودات می‌شود نیست منظور هدایت خاصی است که حضرت ابراهیم از آن سخن می‌گوید چرا فقط شامل او شده و بقیه‌ی قوم هدایت نمی‌شوند مگر آن‌ها هم آفریده‌ی خدا نیستند؟! با توجه به آیه «وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبُهِدْهُ» هدایت تشریحی چه فایده‌ای دارد وقتی هدایت بندگان فقط تحت اراده‌ی خداست. منظور از کلمه‌ی #فی-عقبه چیست آیا به اهل بیت که آل الله نامیده می‌شوند ارتباطی دارد؟! آیا منظور از ماندگاری-توحید، ترویج و جهانی شدن دین اسلام است و ارتباطی به ظهور حضرت مهدی و دولت کریمه برای تمدن نوین اسلامی در سطح جهان دارد؟! چرا اصل توحید امیدی برای بازگشت مشرکان گفته شده است چرا نبوت و امامت که راهنمایی‌کننده هستند و معاد نه؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در همه این نکات، نظر به روح و روحیه ابراهیمی «علیه السلام» است که آن حضرت متوجه حقیقت توحید به عنوان پایدارترین حقیقت شده‌اند و به نور نبوت، احساس رسالت می‌کنند تا بشریت را متوجه این امر که معنای هر نوع بودن برای انسان است، بگرداند. حال مائیم و معادله‌ای که یک طرف آن ایجاد شایستگی است که هرکس جهت درک حقیقت توحید و هدایت به سوی آن، باید در خود ایجاد کند و یک طرف اراده الهی است که آن طلب را با مشیت خود بی‌جواب نگذارد. موفق باشید